

уявлення про оптимальну та припустиму модель поведінки співробітника в колективі, що відображає систему внутрішньогрупових цінностей, що склалися.

Ключові слова: корпоративна культура, трирівнева модель, формування корпоративної культури.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Фіщук Н.Ю., Ломачинська І.В. «Корпоративна культура організації: сутність, види, принципи та вплив на розвиток організації» - Збірник наукових праць ВНАУ, серія: Економічні науки, №1(56), том 4, 2012.
2. Синицька О.І. «Формування корпоративної культури в соціально-економічних системах» - Вісник Хмельницького національного університету 2010, №6, Т.2, м.Хмельницький. – 36с.
3. Е.Шейн «Організаційна культура і лідерство»/Пер. з англ., під ред.. В.А. Співака – Пітер, 2002.

УДК: 65.012.2:640.4

ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ПОБУТОВОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ

Студ. А.О. Яковенко, гр. БПО-1-13

Науковий керівник доц. А.М. Вергун

Київський національний університет технологій та дизайну

Метою публікації є дослідження особливостей стратегічного планування на підприємствах сфери послуг. Досягнення мети передбачає розв'язання наступних завдань: проаналізувати основні концептуальні підходи до стратегічного в контексті формування загальної стратегії розвитку підприємства; дослідити основні методи та інструменти, які використовуються при стратегічному плануванні на підприємствах сфери послуг та їх переваги у порівнянні із класичними.

Об'єктом дослідження є процес стратегічного планування на підприємствах побутового обслуговування. Предметом дослідження є сукупність теоретико-методичних і практичних засад з розробки та впровадження стратегічних планів.

Методи та засоби дослідження. Теоретичною основою дослідження є наукові праці вітчизняних і зарубіжних учених, що стосуються проблем формування й реалізації корпоративної культури на підприємстві.

Результати дослідження. Обов'язковою умовою забезпечення стабільного економічного розвитку будь-якого підприємства виступає активізація інвестиційних процесів, всебічне удосконалення системи управління, організації виробництва та праці, фінансування, маркетингу та збуту, що зумовлює безперервне загострення конкуренції на внутрішньому і зовнішніх ринках, ускладнення споживчих вимог покупців, глобалізацію економічних відносин, прискорення науково-технічного прогресу. В сучасних умовах нестабільності зовнішнього середовища, саме стратегічне планування допомагає підприємцю пристосуватися до змін зовнішнього середовища й оперативно реагувати на них, а також завжди бути готовим до непередбачених обставин та стратегічних змін, дає можливість українським підприємствам інтегруватися в світовий економічний простір на партнерських засадах.

Проблемам стратегічного планування присвячено значна кількість наукових праць. У своїх дослідженнях автори визначають сутність і роль стратегічного планування як складової стратегічного управління, виділяють основні принципи стратегічного планування, розглядають концептуальні підходи до його здійснення в контексті формування загальної стратегії розвитку підприємства. Розглядаючи основні засоби реалізації стратегічних планів, науковці акцентують увагу на врахуванні впливу стратегічних змін зовнішнього середовища, а також обумовленості стратегічного планування формами організації підприємства, його конкурентною позицією на ринку та ключовими факторами успіху.

На сьогодні певний досвід розробки стратегічного плану мають більше 40% українських підприємств побутового обслуговування. Проте, на жаль, воно не має чіткого алгоритму розробки і реалізації, конкретно визначеного інструментарію, вимагає значних витрат часу та ресурсів і не завжди забезпечує отримання очікуваного результату, і саме тому заслуговує на детальне дослідження. Для підприємств сфери послуг найбільш обмеженими є такі ресурси, як час і кошти. Тому одним з найважливіших завдань стратегічного планування підприємств є прийняття рішень про розподіл ресурсів між різними потребами підприємства. Цей процес прийняття рішень є ядром стратегічного планування. Тому, важливо розробити ефективний план впровадження стратегії економічного розвитку, який і визначатиме напрям діяльності організації, сформулює місію та цілі, забезпечить ефективне використання наявних ресурсів. Стратегічний план має містити техніко-економічне обґрунтування та програму діяльності підприємства, таким чином, щоб стратегія розвитку була дієвим інструментом для досягнення поставлених цілей в умовах нестабільності зовнішнього середовища.

Проблемою впровадження стратегічного планування є й те, що підприємство не володіє достовірною інформацією про реальний вплив факторів зовнішнього середовища на функціонування підприємства. Для цього необхідно проводити періодичний моніторинг зовнішнього середовища, оскільки на основі оновленої інформації робляться висновки щодо поточного положення підприємства на ринку (зовнішнього середовища, безпосереднього оточення, внутрішнього середовища організації), а це в свою чергу, дозволяє оцінити вплив розвитку економіки, правового регулювання й управління, політичних процесів, соціальної й культурної складових суспільства, науково-технічний і технологічний розвиток суспільства, інфраструктури й т. ін. Слід змодельовати ситуацію щоб цілісно уявити ситуацію, зрозуміти закономірності взаємодії потреб і споживчого попиту покупців, конкурентів з якістю їх продукції й потреб власного підприємства, тобто здатності задовольняти потреби споживачів.

Вітчизняна і зарубіжна теорія та практика стратегічного планування виробили інструментарій вибору стратегій. Під інструментарієм розуміють систему методів і моделей, способів і механізмів обґрунтованого вибору стратегій за чітко визначеними критеріями.

Основними методами, які використовують для стратегічного планування окремого напрямку діяльності підприємства або вузькоспеціалізованого підприємства, є так звані формальні моделі: накопиченого досвіду; життєвого циклу продукту; життєвого циклу технологій; продукт-ринок тощо. При стратегічному плануванні діяльності диверсифікованих підприємств використовують матричні методи. Це метод Бостонської консалтингової групи, метод МакКінсі, модель компанії Шелл, в основі якої лежить матриця DMP та ін. Також, стратегічний план має містити техніко-економічне обґрунтування та програму діяльності підприємства, щоб стратегія розвитку

була дієвим інструментом для досягнення поставлених цілей в умовах нестабільності зовнішнього середовища.

Висновки. Отже, безсумнівно перевагами стратегічного планування є зв'язок поточних рішень з майбутніми результатами, організоване осмислення рішень з прогнозуванням їх наслідків, орієнтація на пошук альтернативних варіантів досягнення цілей, тобто допустимих цілей у межах визначених цілей та наявних обмежень, визначення можливостей і загроз, сильних та слабких сторін діяльності підприємства, врахування їх при встановленні цілей і формулюванні стратегій для забезпечення впливу на ці аспекти вже сьогодні, розподіл відповідальності не лише між напрямками діяльності, а й між поточною та майбутньою діяльністю.

Як кожне явище, стратегічне планування має характеристики, які в разі їх невдалого використання можуть зашкодити розробці та впровадженню стратегічних планів. Отже, стратегічне планування потребує застосування системного підходу з використанням різноманітних як жорстко централізованих, так і гнучких не детермінованих прийомів, що в майбутньому дасть позитивні результати, якщо його доповнювати поточним плануванням.

Ключові слова. Стратегічне планування, планування діяльності підприємств побутового обслуговування.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бортнік С. Стратегічне управління розвитком персоналу підприємства та сучасні підходи до оцінювання його рівня / Бортнік С.. // Економіка та управління підприємствами.. – 2015. – №2. – С. 33–39.
2. Донець Л. І. Стратегічне планування як базова складова стратегічного управління малими підприємницькими структурами / Донець Л. І, Давидюк І. В.. // Вісник Запорізького національного університету. – 2013. – С. 16–22
3. Кіяшко Є. В. Проблеми і необхідність впровадження в сучасних умовах стратегічного планування на підприємствах / Кіяшко Є. В.. // Вісник Хмельницького національного університету. – 2013. – С. 174–178.
4. Кубарева. В.С. Сутність стратегічного управління підприємством [Електронний ресурс] / В.С. Кубарева // Lviv Polytechnic National University Institutional Repository. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://ena.lp.edu.ua>.